

בבית המשפט העליון

ערג"ץ 4209/23

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המערער: יוחנן ברקאי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת הרשמת ל' משאלי שלומאי שניתנה
ביום 24.5.2023 בדנג"ץ 3737/23

בשם המערער: בעצמו

פסק דין

השופט א' שטיין:

1. לפניי ערעור על החלטת הרשמת ל' משאלי שלומאי בדנג"ץ 3737/23, אשר ניתנה ביום 24.5.2023, בה נדחתה בקשת המערער לפטור מלא מתשלום אגרה ומהפקדת ערובה, תוך שהופחת סכום הערובה.

2. דין הערעור להידחות. שיקול דעתה של רשמת בית המשפט בענייני אגרה וערובה הוא רחב. בתור שכזה, הוא משאיר פתח צר מאד להתערבותה של ערכאת הערעור (ראו, למשל: ערג"ץ 510/23 יברוב נ' מדינת ישראל, פסקה 1 (22.1.2023) (להלן: עניין יברוב). המקרה שלפניי אינו נופל בגדר המקרים החריגים אשר מצדיקים התערבות כאמור.

3. כמתואר בהחלטת הרשמת, בבקשתו לפטור מאגרה ומהפקדת ערובה טען המערער, באופן כללי בלבד, כי בקשתו מוגשת עקב מצבו הכלכלי, מבלי שהטענה פורטה ומבלי שלוותה באסמכתאות כלשהן. כפי שנקבע בעניין יברוב, "על המבקש פטור מתשלום אגרה ומהפקדת ערובה מוטלת חובה להניח תשתית עובדתית ומלאה בדבר מצבו הכלכלי, כזו הנתמכת במסמכים המפרטים את הכנסותיו, רכושו, הוצאותיו וחובותיו" (ראו: עניין יברוב, פסקה 2). דברים אלו נכונים, כפי שקבעה הרשמת, גם

ביחס לאסירים שמבקשים פטור כאמור. לא זו אף זו: למרות שהמערער לא הוכיח שמצבו הכלכלי מצדיק זאת, הרשמת מצאה לנכון להפחית את סכום הערובה אותו הוא נדרש להפקיד לסך של 5,000 ש"ח, וגם בכך, מן הסתם, לא נפל כל פגם.

4. כמו כן, בצדק ציינה הרשמת כי גם סיכויי המערער להצליח בהליך העיקרי – בקשה לדיון נוסף בעתירה שנדחתה על הסף, פה-אחד, בשלל עילות, מבלי להידרש לתשובת המשיבים – אינם כאלה שמצדיקים היעדרות לבקשת הפטור. זאת, גם אם היה עולה בידי המערער להוכיח כי מצבו הכלכלי אינו בטוב (ראו: עניין יברוב, פסקה 3 והאסמכתאות שם).

5. סוף דבר – הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ז בסיון התשפ"ג (6.6.2023).

ש ו פ ט